

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: D. P.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2022. č. j. MSK 51105/2022, sp. zn. DSH/8394/2022/STR, o dopravním přestupku,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 4. 3. 2022, č. j. SMO/126138/22/DSČ/Van, sp. zn. S-SMO/763023/21/DSČ, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku spáchaného na úseku provozu na pozemních komunikacích.

2. Konkrétně se jednalo o přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci o 40 km/h a více, za jehož spáchání byla žalobci uložena pokuta ve výši 8 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců, jakož i povinnost nahradit náklady řízení.

II. Relevantní skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

3. Dne 24. 11. 2021 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 22. 11. 2021 dopravního inspektorátu Městského ředitelství policie Ostrava, jímž se sděluje podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) žalobcem zaznamenané silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C dne 15. 11. 2021 v 19:04 hodin v Ostravě části Svinov, na ulici Opavská ve směru jízdy z centra, na úrovni zastávky MHD „Svinov, mosty“, RZ motorového vozidla X, tovární značka Mini John Cooper. Naměřená rychlost vozidla po odečtu tolerance činila 106 km/h, přičemž nejvyšší dovolená rychlost v daném místě je stanovena svislou dopravní značkou „B20a“ 50 km/h.
4. Orgán policie k výše uvedenému oznámení přiložil formulář „oznámení přestupku“ ze dne 15. 11. 2021 sepsaný na místě samém, z něhož vyplývají obdobné informace jako z oznámení o podezření ze spáchání přestupku, přičemž je dále specifikováno číslo snímku (č. 4478) silničního rychloměru. Dále je patrné, že se k přestupku řidič nevyjádřil a oznámení nepodepsal. Oznámení sepsal a podepsal pprap. S.
5. Ve spise dále figurují fotografie pořízené policejním orgánem zachycující značku „nejvyšší povolená rychlost“, motorové vozidlo Mini John Cooper, osobní doklady žalobce (občanský průkaz, řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla). Spis dále čítá záznam o přestupku zachyceném silničním rychloměrem RAMER 10C č. 16/0252 (snímek č. 4478) a jeho ověřovací list č. 017/21, osvědčení k ovládání měřiče rychlosti pro V. V.
6. V úředním záznamu ze dne 15. 11. 2021 je mj. uvedeno, že před samotným měřením rychlosti bylo měřicí zařízení řádně nastaveno dle návodu výrobce, řádně překontrolována funkčnost jednotlivých prvků; došlo i ke kontrole dopravního značení v uvedeném úseku měření.
7. Z karty řidiče žalobce bylo zjištěno, že tato čítá 9 záznamů o přestupcích žalobce, ke dni 25. 11. 2021 činil stav jeho bodového hodnocení 0.
8. Součástí správního spisu je také listinný dokument nazvaný Vyhodnocení záznamů ze zařízení RAMER 7CCD, RAMER 7M, RAMER 10, AD9.
9. K odporu žalobce ze dne 13. 9. 2021 byl zrušen příkaz správního orgánu prvního stupně ze dne 6. 9. 2021, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku na úseku zákona o silničním provozu, jak byl specifikován výše.
10. U ústního jednání před správním orgánem prvního stupně dne 11. 1. 2022 žalobce mj. uvedl, že měření je neplatné, neboť policisté při něm porušili zákon. Značení považuje za chaotické,

je tam „padesátka“, pak hned „osmdesátka“, ani nelze zrychlit na maximální rychlost, a pak hned „padesátka“. A hned za „svinovskými mosty“ je zase „osmdesátka“.

11. Zasahující policista V. V. v postavení svědka dne 3. 3. 2022 nejprve spontánně vypověděl tak, že před měřením byl projet celý úsek, zkontrolováno dopravní značení. Před samotným měřením dodržování rychlosti průjezdu vozidel bylo radarové zařízení nastaveno v souladu s návodem a bylo realizováno několik kontrolních snímků. Následně došlo ke změření rychlosti vozidla žalobce. K dotazu správního orgánu svědek upřesnil, že dopravním značením v měřeném úseku byla stanovena maximální dovolená rychlost 50 km/h, přičemž též vyloučil možnost záměny řidiče.
12. Žalobce namítl, že snímek je v rozporu s metodikou a technikou měření a že se cítí nevinný.
13. Rozhodnutím ze dne 4. 3. 2022 správní orgán prvního stupně žalobce jako řidiče vozidla uznal vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.
14. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

III. Obsah žaloby

15. Žalobce proti napadenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu.
16. Má za to, že policie není oprávněna měřit rychlost za jiným účelem, než je zvýšení bezpečnosti provozu; v daném místě tento účel naplněn být nemohl a nebyl. Policie měřila rychlost těsně před dopravním značením B20a – nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h, jednalo se tedy o typickou „policejní past“, jejímž účelem je výběr pokut.
17. Žalobce tvrdí, že nebyl naplněn materiální znak přestupku, neboť překročení nejvyšší povolené rychlosti několik metrů před dopravním značením tuto rychlost v místě zvyšujícím o 30 km/h je výjimečnou okolností snižující nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků. V daném případě mělo být přihlíženo k tomu, že rychlost byla změřena *de facto* v místě, kde již dopravní situace umožňuje rychlost jízdy 80 km/h, neboť takto je to následně stanoveno dopravním značením.
18. Dále namítal, že správní orgány neodůvodnily uložené správní tresty; není jasné, proč byl jeden trest uložen v horní polovině a druhý ve spodní polovině zákonného rozpětí. Správní orgány nepřihlíděly k individuálním okolnostem případu a k jeho osobním poměrům.
19. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný popíral oprávněnost všech žalobních bodů predestřených žalobcem. Žalobu má za nedůvodnou.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s.
22. Krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

V. 1. „Výsledek a účel měření“

23. Krajský soud předně k okolnostem a způsobu měření rychlosti v souzené věci konstatuje, že dle ustálené i aktuální judikatury je pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti zpravidla dostačující vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku (výstupu z měřidla) obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření, a ověřovacího listu silničního rychloměru (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 - 56, či ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016 - 36). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů obvykle poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2022, č. j. 7 As 124/2020-32).
24. V souzené věci správní orgán vycházel z oznámení přestupku ze dne 15. 11. 2021 sepsaném na místě samém a z oznámení ze dne 22. 11. 2021, úředního záznamu ze dne 15. 11. 2021 a záznamu z rychloměru č. 16/0252, snímek č. 4478, pořízeného silničním rychloměrem RAMER 10C, který byl ověřen a schválen jako měřící zařízení, což bylo doloženo ověřovacím listem. K důkazu též provedl fotografickou dokumentaci, dokumentem „Vyhodnocení záznamů ze zařízení mj. RAMER 10C“, jakož i výpověď žalobce podanou v postavení obviněného z přestupku a svědeckou výpověď zasahujícího policisty. Z obsahu spisu vyplývá, že silniční rychloměr obsluhoval policista V.V., který je k tomu dle osvědčení oprávněn. Ověřovací list prokazuje, že použitý technický prostředek (měřidlo) byl certifikován, a tudíž byl plně způsobilý k měření rychlosti. I dle Nejvyššího správního soudu jsou předestřené důkazní prostředky dostatečné k objasnění skutkového stavu věci (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54).
25. Krajský soud v souzené věci nepojal pochybnosti o tom, že jednoznačný výsledek měření rychlosti poskytnutý certifikovaným a ověřeným rychloměrem bez chybového hlášení, fakticky znamená bezvadné změření rychlosti vozidla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27). Podobný závěr pramení i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60, resp. z rozsudku ze dne 22. 6. 2016, č. j. 6 As 229/2015-43, v nichž je kladně hodnoceno odůvodnění rozhodnutí žalovaného správního orgánu v tom, že „funkce přístroje je naprosto automatická, přičemž

při jakémkoliv chybném měření nebo při ztrátě napětí dojde automaticky k vypnutí přístroje.“

26. Soud odkazuje i na stále aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu, jenž se v rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j. 2 As 103/2020-19, vyjádřil k problematice fotografie vozidla pořízené měřicím zařízením. „Má-li totiž být fotografie měřeného vozidla pořízená měřicím zařízením použita jako stěžejní důkazní prostředek pro identifikaci vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, musí z ní být možno jednoznačně ztotožnit toto vozidlo, například znakem tovární značky a podstatnou částí registrační značky či specifickými detaily vozidla. Pouze tak lze dostát požadavkům § 3 správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti“.
27. Krajský soud dále uvádí, že účelem měření rychlosti musí být vždy zvyšování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, přičemž policie a obecní policie je oprávněna měřit rychlost právě a jen z tohoto důvodu v souladu s § 79a zákona o silničním provozu.
28. K obdobně vznesené námitce a této problematice se Nejvyšší správní soud v minulosti již také vyjádřil, a to např. v rozsudku ze dne 10. 12. 2014, č. j. 9 As 80/2014 – 37, či ze dne 8. 3. 2018, č. j. 4 As 152/2017 – 30, z nichž plyne, že zákonná úprava (§ 79a zákona o silničním provozu) neznamená, že by bylo nutné jakkoliv konkrétně dokazovat či kvantifikovat, že měření v daném případě přispělo ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu.
29. Z uvedených rozsudků dále vyplývá, že pokud není měření rychlosti vykonáváno zjevně šikanózním či excesivním způsobem, představuje činnost v rámci dohledu nad provozem na pozemních komunikacích a pokaždé směřuje ke zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.
30. Okolnosti uvedené správními orgány, konkrétně měření v prostoru zastávky městské hromadné dopravy, na frekventovaném úseku komunikace a za snížené viditelnosti, pak zřetelně dokládají, že účel měření rychlosti policií byl v souzené věci bezesporu splněn a nelze jej považovat za nikterak šikanózní, extrémní či excesivní.
31. Právě vypořádávána žalobní námitka je proto nedůvodná.

V. 2. „Materiální znak přestupku“

32. Žalobce tvrdí, že nebyl naplněn materiální znak přestupku.
33. Problematiku formálních a materiálních znaků přestupku shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 3. 2021 č. j. 1 As 170/2019-27, ve němž uvedl, že obecně lze vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti, ledaže se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 6. 12. 2012, č. j. 5 As 106/2011-77 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2012, č. j. 1 As 118/2012-23).

34. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, správní orgán je povinen zjistit, zda došlo k naplnění formálních i materiálních znaků přestupku. Okolnosti, jež vylučují porušení nebo ohrožení zájmu společnosti, musí být posuzovány vždy v každém konkrétním případě a nelze vyslovovat žádné paušální závěry; teprve poté, co je zjištěno naplnění materiálního znaku přestupku, může správní orgán dojít k závěru, že konkrétním jednáním obviněného byl spáchán přestupek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45).
35. V obecné rovině bude naplnění materiálního znaku přestupku splývat s naplněním formálních znaků, a to zejména pokud jde o delikt ohrožovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 6 As 187/2016-23). Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2012, č. j. 5 As 106/2011-81, který navazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45, rovněž vyplývá, že skutečnost, že zakázaným jednáním nebyla způsobena dopravní nehoda, nedošlo k újmě na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku, sama o sobě, bez dalšího, neznamená, že zakázané jednání není společensky škodlivé.
36. Pakliže žalobce odkázal ve své žalobě na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52, musí krajský soud konstatovat, že správní orgán prvního stupně právě v jeho intencích postupoval, přičemž žalovaný se se závěry správního orgánu prvního stupně ztotožnil a odkázal na ně. Správní orgán prvního stupně se k otázce formálního i materiálního znaku přestupku vymezil na straně 4 svého rozhodnutí a jeho odůvodnění má krajský soud za dostatečné.
37. Ze snímku silničního rychloměru pak vyplývá, že žalobce byl změřen minimálně několik metrů před dopravní značkou „B 20a – nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h“ (dále jen „80 km/h“. O absenci materiální stránky by bylo možné uvažovat za situace, kdy by vozidlo bylo změřeno na hraně uvedené dopravní značky či v její těsné blízkosti a překročení rychlosti by bylo nepatrné, což se ovšem v projednávaném případě nestalo.
38. Vozidlo bylo změřeno několik metrů před dopravní značkou 80 km/h, tedy beze sporu v úseku, kde byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost na 50 km/h; vozidlu přitom byla naměřena rychlost po odečtení odchylky 106 km/h. Žalobce tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 112%, což už samo o sobě naplnilo materiální znak přestupku.
39. Krajský soud se neztotožnil s námitkou žalobce, že rychlost byla změřena již „*de facto*“ v místě, kde již dopravní situace umožňuje rychlost jízdy 80 km/h“, neboť takto je následně stanoveno dopravním značením. Z radarového snímku i svědecké výpovědi je jednoznačně patrné místo, kde došlo ke změření vozidla žalobce, přičemž právní úprava opravdu nezná pojem „faktického umožnění zvýšení rychlosti jízdy před dopravním značením zvyšujícím rychlostní limit“. Limity rychlosti jízdy vyplývají vždy ze zákonných předpisů. Z takto nastavených „*de iure*“ limitů nejsou (bez dalšího) přípustné výjimky. Nelze opravdu akceptovat výklad žalobce, který se snaží navodit dojem, že tím, že „již měl na dohled“ dopravní značení zvyšující maximální dovolenou rychlost z 50 km/h na 80 km/h, mohl jet

rychlostí 110 km/h, resp. 106 km/h, a to v obci, za snížené viditelnosti a v těsné blízkosti frekventované zastávky městské hromadné dopravy.

40. Za výše uvedené situace není možné dospět k závěru, že by jednání žalobce nepředstavovalo ohrožení chráněného zájmu, jímž je mj. zájem na bezpečnosti nejen ostatních účastníků provozu, ale i osob pohybujících se v bezprostředním okolí komunikace. Krajský soud proto uzavírá, že to, že došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti několik metrů před dopravní značkou 80 km/h není okolností, která by byla způsobila vyloučit ohrožení chráněných zájmů. Materiální stránka daného přestupku byla v případě posuzovaného jednání naplněna.

V. 3. „Správní tresty“

41. Okruh dalších žalobních námitek osciluje kolem otázky uložených správních trestů žalobci.
42. Výše uložené sankce musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím rozumné pochybnosti o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2016, č. j. 2 As 161/2016-52).
43. Správní orgán prvního stupně se v projednávané věci dostatečným a přezkoumatelným způsobem zabýval zákonnými požadavky pro stanovení výše sankcí, přičemž uvedl, ke kterým hlediskům přihlédl a které skutečnosti byly podstatné při určení výše správních sankcí, a to na stranách 4 a 5 prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný se se závěry správního orgánu prvního stupně ztotožnil.
44. Správní orgán přihlédl zejména k tomu, že přestupek byl spáchán v úmyslné formě zavinění a k závažnosti přestupku, když žalobce řídil vozidlo více jak dvojnásobnou než povolenou rychlostí, a to na místě s prosklenými tabulemi a podél nástupiště městské hromadné dopravy.
45. Soud opakuje, že v místě, kde je dán rychlostní limit 50 km/h, byla žalobci změřena rychlost 110 km/h, resp. po zohlednění tolerance 106 km/h. Míra porušení chráněného zájmu je tak vyšší a k této okolnosti je třeba přihlížet jako k okolnosti přitěžující (k tomu přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2020, č. j. 10 As 149/2019-43)
46. Jestliže žalobce namítal, že není jasné, proč byl jeden trest uložen v horní polovině zákonného rozpětí a druhý v jeho polovině spodní, pak krajský soud uvádí, že není zákonnou povinností správních orgánů ukládat správní tresty ve stejné hladině rozpětí. Při určení druhu a výměry sankcí správní orgány respektovaly § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
47. Správní orgány zohlednily dostatečně individualizovaně okolnosti situace, jež vznikla v důsledku posuzovaného skutku. V odůvodnění výše správních sankcí správní orgány nevybočily z mezí správního uvážení a sankce uložily v zákonných mezích. Posouzení výše sankce nepřipouští rozumné pochyby o tom, že výše sankce reflektuje konkrétní okolnosti

žalobcova případu. Nic na tom nemění ani pouhé konstatování správního orgánu prvního stupně k osobním poměrům žalobce, že dle evidenční karty řidiče má žalobce za poslední tři roky evidován jeden přestupek, což již dále nehodnotí.

48. S rozsudky Nejvyššího správního soudu, na které žalobce ve své žalobě odkazoval, jsou odůvodnění rozhodnutí správních orgánů souladné. Správní tresty uložené žalobci shledává krajský soud dostatečně srozumitelně a přezkoumatelně odůvodněnými.
49. S ohledem na výše uvedené hodnotí krajský soud i námitky týkající se uložení správních sankcí za irelevantní.

VI. Závěr a náklady řízení

50. Podle názoru zdejšího soudu nejsou dány pochybnosti o tom, že žalobce svým jednáním porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a úmyslně spáchal přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona.
51. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
52. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Ostrava 12. května 2023

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně